Видня (та) пещ по особита направа в' която топят найнапрѣд желѣзната руда и я правят на голѣми желѣзни кюлчета наричани расовачи. рус. домна.

Видняр (ът) в. вигняр.

Видов ден е имало и от по напрѣд прѣди косовската битка и както се види у българитѣ на особен ден празднуван от сърбитѣ. Но сега не съм могъл точно да одиря кой е и кога е. Едни казват на 24 Юния на Енев ден, и други на 15 Юния на пророк Амоса, когато ми се ~~чи~~ чини да е Сръбский видов ден. От обряди нѣкои ~~на~~ що са имали този ~~пр~~ народен праздник нищо се не знае, само помня че като дойдат найнапрѣд лѣстовичкитѣ, кой когато види найнапрѣд ластовичката ще се наведе на земята ще взема малко прѣстчица и ще я вържи в' една кърпица и ще я скрие та на видов ден ще я развърже да види не се ли е прѣвърнала на злато или на друга нѣкаква руда. Мнозина пропуснат да направят това в' ранната пролѣт, то кога се появят свѣтулкитѣ и вечер излѣзат прѣд гледат да уловят нѣкоя и я вързват в' кърпицата та на Видов ден я отварят да видят що е станала. Но за право не зная какво значение има то това що видят.

Видѣлина (та) свѣтлина за което да се види.

Видѣло (то) ~~що е що~~ вз видѣлина. На бѣло видѣло, ~~на божията свѣтлина~~, прѣз деня ~~по~~ видѣлото. 2) газ.

Видѣло нар. 1) не тъмно, кога се види, стана видѣло, развидѣли се, да излѣзем по на видѣло, донеси го на видѣло да го видим. Лягам си по видѣло, ставам на видѣло. 2) явно, ясно, познато: да излѣзе работата на видѣло.

Видѣл, а, о, —ий (чт) 1) в' което се види, в' което не е тъмно, видѣла къща, видѣла нощ. 2) който е видѣл, който е видѣл много, който се е запознал с' много работи, който е много нѣщо прѣкарал, много му минало прѣз глава. За това казват и въ пословицата: Не питай хитро, а питай видѣло т. е. който е видѣл. Видѣло хубост та бѣгало. Видѣло тела пещ и я сторило мънистир. Видѣло на прѣстчета си бучка сирене, прѣсчица по мандри да търси

Видѣло се, видѣло му се. Видѣло се в' чудо

Видѣло му се че е нощ и зел да отвѣва. сторило му. Видѣло му се е много

Видин име на мѫж.

Видин Крайдунавски град. знаменит, като бивш царствующ град на Срацимира и Шишмана.

Видинлия (та) видинец, жител на града Видин

Видиница, жена на Видина

Видинчин, а, о, —и (чт) на Видинца. Увидинчин

Вуковер. казва че видов ден е на св. Вита, 15 Юния в' деньт на косовската битва 1389. това показва че е бил нѣкой езически праздник на който като се турили съзвучно нѣкое название, както на много други празднества (св. власия за волоса, св. герман, за гърма) намѣрили св. Вита и го уподобили на своя видов ден. До ще видов-ден, или инак, ще дойде ~~В~~видов ден, ще дойде време да се види и познае кой какъв е, ако сега се не познае. посл. Кога се говори за нѣщо съмнително.

Неки дойде и нам Видов ден, та щем видѣ, казуват. Чолаков по незнание слива ~~понятие~~ доти идѣ понятието на Куков ден с' видов ден, ч. 148, но това е погрѣшено. Куков ден означава на послѣдний ден, т. е. на нѣщо което има да бъде, а Видов ден като да показва на слѣдний кога има да излѣзе всичкото на явѣ, да види всѣки и да знае. това още повече се ~~по~~казва в' слѣдущата пословица. Всѣко кози виси за своя си крак, кога дойде Видов ден, тогава щем видѣ. ч. 228. 243

Видовен, вна, вно, —и (чт) да се види много, или добро хубаво на хора за това що правиш или що имаш. като благословия. Дано ти е видовно, ч. 148 и като клетва, дано завидят хората, или това дано е много, да ти прѣседне.

Видов, а, о, —и (чт) който ~~п~~ показва вид. за разлика от родови, което показва род. несоф.

Видувам, гл. мн. кр. в. видвам и виждам

Видѣло (то) в' Западна България наричат газта, за благоприличие белким. Защото по нѣхното о. наречие, газ ще каже гъз.

Видра (та) жив. водно ἔνυδρις.

Видрари, село нѣкога Ловчанско, а сега Орханийско. голѣмо село прѣснато по Балкана.

Видрарчанин, —нка, —нче.